

Speakers Corner, Folkemødet Bornholm 13.6. 2015 JØRN NERUP på vegne af Bedsteforældre for Asyl

Vi er midt i en valgkamp, hvor udlændingepolitik er et hovedtema. Det er rystende at være vidne til, hvordan de borgerlige partier og Socialdemokraterne kappes om at være de strammeste strammere af dansk asyl- og flygtningepolitik. Det er direkte ubehageligt at høre Statsministeren sige ... " ikke siden anden verdenskrig har så mange mennesker været på flugt ", for derefter stolt at understrege... " at denne regering har gennemført den første stramning i dansk asylpolitik i 12 år ". Og så følger Statsministeren helt utroligt op ved at sige, at Danmark sammen med EU skal søge at bremse flygtningestrømmen ved at ødelægge de skibe, som er flygtningenes eneste mulighed for flugt over Middelhavet. Og Venstres formand forsøger at trumfe Statsministeren ved at fastslå, at hans kommende regering vil reducere dansk ulandsbistand med milliarder og gøre forholdene for dem, der kommer hertil, så ringe, at det skal afholde andre fra at prøve. Hvor ussel kan dansk asyl- og flygtningepolitik blive? Hvor dybt vil ledende danske politikere lade sig synke ned i dette dybt umoralske hængedynd?

Socialdemokraterne og Venstre håber sikkert på, at de kan fiske nogle stemmer fra Dansk Folkeparti. Hvor småt kan det blive i dansk politik? Men Helle Thorning og Lars Løkke bør frygte historiens dom over deres usympatiske politik. Den vil ramme deres eftermæle hårdt.

Heldigvis tyder mere og mere på, at Socialdemokraterne, Venstre og Folketingets andre strammere er ude af trit med befolkningens holdninger. For når almindelige mennesker rundt omkring i landet møder asylansøgere og flygtninge, viser danskerne deres sande ansigt. Kontakt og sympati opstår og spontant strømmer frivillige til. Heldigvis!

For selvfølgelig skal børn, som alene eller med deres forældre kommer til Danmark på flugt fra katastrofer, krig og forfølgelse have støtte og hjælp.

Men dansk asyl og flygtningepolitik viser desværre ikke megen sympati med de børn og voksne, som søger hjælp og tryghed her.

Dette overrasker for eksempel de fleste: Dansk asyl og flygtningepolitik tager ikke i praksis – overhovedet ikke – barnets tarv i betragtning, når sager om asyl og humanitær opholdstilladelse afgøres.

Og det til trods for, at FNs Børnekonvention – som Danmark har tiltrådt – klart siger, at hensynet til barnets tarv skal veje tungere end alle andre hensyn – også i sager om asyl og humanitær opholdstilladelse.

Men danske myndigheder tvangsudsender alligevel stadig familier med børn, som er født og opvokset i Danmark, til lande, som de har haft gode grunde til at flygte fra. Psykisk nedbrudte og syge forældre får afslag på humanitær opholdstilladelse og tvangsudsendes, selvom de ikke kan tage vare på deres børn – og da slet ikke under de fortvivlende forhold, der venter dem der, hvor de er flygtede fra.

FN's Børnekonvention overtrædes igen og igen af danske myndigheder. Bedsteforældre for Asyl og mange andre kæmper for at ændre dansk udlændingepolitik til det bedre. Men det er en kamp op ad bakke. En kamp som føres på ulige vilkår.

Men uanset at vi har mødt myndighedernes modstand i går, i dag og vil møde den igen i morgen, vil vi for asylbørnenes skyld blive ved at slås.

Men vi skal også kæmpe for vor egen skyld. For holder vi som individer og samfund ikke fast i holdninger, der har deres grundlag i dansk tradition for demokratisk humanisme, respekt for internationale konventioner og social solidaritet, så forråder vi jo også os selv. Vi skal blive ved med at tro på, at vort samfund er baseret på politisk og administrativ ordentlighed. Vi skal blive ved med at tro på lige muligheder for alle. På omsorg for de svageste – også hvis de svageste er fremmede. Og da særligt hvis de er uledsagede flygtningebørn.

Opgiver vi den kamp, og mister vi troen på, at vi kan ændre dansk asyl- og flygtningepolitik, har vi på forhånd tabt til de mørke kræfter, der dikterer landets udlændingepolitik.

At asylbørn kan have et selvstændigt asylmotiv er indlysende. At barnets tarv skal tilgodeses i alle sager om asyl og humanitært ophold bør være selvindlysende.

Regeringens kolde socialdemokratiske Statsminister og Folketingets fremmedfjendske medlemmer skulle prøve – bare et øjeblik - at se på dansk asyl og flygtningepolitik med den tvangsudviste asylansøgers og de svigtede asylbørns øjne. Så vil de forstå hvilke menneskelige tragedier, deres politik fører til. Hvis politikerne overhovedet har hjerte i livet, og hvis de overhovedet kan føle skam, burde det få dem til at handle anderledes.

Indtil det sker, skal vi blive ved at kæmpe for en anstændig dansk asyl- og flygtningepolitik. Med demonstrationer, møder, læserbreve og meget andet skal vi blive ved. Vi kan påvirke politikernes holdninger. Bedsteforældre for Asyl vil altid være med i denne kamp.